

Stk. 3. Efter Indstilling af Direktøren kan der af Statskassen ydes Kasserne Forskud paa den dem tilkommende Refusion, dog ikke udover $\frac{4}{5}$ af de af vedkommende Kasse ved Forskudsbegæringens Fremsættelse afholdte Udgifter.

Stk. 4. Af det i Stk. 1 nævnte Tilskud refunderes en Trediedel til Staten af Landets Kommuner. Fordelingen af Refusionsbeløbet paa de enkelte Kommuner sker i Overensstemmelse med Reglerne i Arbejdsløshedslovens Afsnit V og foretages samtidig med Fordelingen af den Kommunerne i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 13 paa-hvilende Andel af det ordinære Statstilskud til Arbejdsløsheds-kasserne for disses Regnskabsaar 1933—34.

§ 4.

Stk. 1. Ved Beregningen af Maksimum for Fortsættelseshjælp, jfr. Arbejdsløshedslovens § 19, Stk. 8, sammenholdt med § 18 og denne Lovs § 1, medtages fra og med 1. Oktober 1933 ikke den forud for nævnte Dato af de 6 inden 1. Oktober 1932 oprettede Fortsættelseskasser (Krisefonds) udbetalte Understøttelse.

Stk. 2. Statskassen yder til Dækning af de nævnte 6 Kassers Udgifter i Henhold til denne Paragraf et Beløb af 700 000 Kr., der fordeles til paagældende Kasser i Forhold til de af disse i Tiden fra 1. April 1933 til 30. September 1933 udbetalte Understøttelsesbeløb. Tilskuddet kan dog tidligst udbetales til Kasserne efter 1. Januar 1934. Endvidere yder Statskassen senest inden Udgangen af Finansaaret 1933—34 Arbejdsløshedsfonden et Beløb af 700 000 Kr. til Dækning af Fondens Udgifter til Refusion af Halvdelen af den i Henhold til Stk. 1 udbetalte Hjælp, jfr. Arbejdsløshedslovens § 19, Stk. 10.

Stk. 3. Af de i Stk. 2 nævnte Tilskud refunderes en Trediedel til Staten af Landets Kommuner paa samme Maade som fastsat i § 3, Stk. 4.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det ved Socialreformens Gennemførelse tilvejebragte Arbejdsløshedsforsikringssystem har til Forudsætning, at det — gennem de efter den nye Arbejdsløshedslovs Regler oprettede Fortsættelseskasser — skulde være i Stand til ogsaa at løse de Opgaver, som frembyder sig, selv om en Arbejdsløshed maatte blive ekstraordinær, saaledes at en almindelig Kriselovgivning for arbejdsløse ikke skulde være nødvendig efter Socialreformens Ikrafttræden, jfr. i saa Henseende bl. a. Bemærkningerne til det som Lov Nr. 136 af 30. April 1933 gennemførte Lovforslag om midlertidig Hjælp til arbejdsløse, Rigsdagstidende 1932—33, Tillæg A., Sp. 4953—54. En almindelig Forudsætning for hele Systemet er det dog, at Samfundet i det hele viser nogenlunde normale Forhold, ogsaa paa Arbejdsmarkedet, idet Systemet

ikke er — og ikke kan være — indrettet paa abnorm Arbejdsløshed, selv om det tager Hensyn til ekstraordinær Arbejdsløshed. Beregningerne over Udgifterne ved Systemet, der er foretaget paa Grundlag af de beregnede gennemsnitlige Udgifter for en Aarrække, omfattende baade Aar med normal og med ekstraordinær Arbejdsløshed, viser ogsaa, at de beregnede Udgifter ikke kan slaa til, naar der foreligger en ganske abnorm Arbejdsløshed. Socialreformen træder imidlertid i Kraft paa et Tidspunkt, hvor Arbejdsløsheden ikke blot er ekstraordinær stor, men baade gennem sin Varighed og Udstrækning er ganske abnorm.

Til Belysning heraf kan anføres nedenstaaende Tabel over den maanedlige Arbejdsløshed blandt organiserede Arbejdere siden 1921: